

Conversant amb...

Víctor Mas i Ràfols

Els àrbitres de futbol han estat aquest mes objecte d'atenció, amb una vaga anunciada i desconvocada i amb presidents de club, entrenadors i jugadors expedientats pels seus comentaris sobre l'estament arbitral posant en dubte no ja la seva capacitat sinó el que és pitjor: la seva honorabilitat.

No tenim a mà cap àrbitre de futbol, però sí de bàsquet, i de Primera Divisió: en Víctor Mas.

Com sigui que els problemes de l'arbitratge són semblants en un esport i l'altre se'ns ha acudit encarar el personatge que gustosament s'ha prestat a respondre a les nostres preguntes.

-T'inicies al bàsquet com a jugador: ho sé perquè jugaves al minibàsquet del C.B. Mollet, amb els meus fills però, en un moment donat, te'n vas a l'arbitratge: per quins motius?

-M'agradava "pitar". I quan arribava el moment de passar de juniors a seniors vaig comprendre que no jugaria. I entre dedicar-me a entrenar o arbitrar, vaig tirar per aquest camí.

-Els teus començaments com a àrbitre foren més fàcils del que ho haurien estat com a jugador?

-Parlem de fa més de vint anys. Llavors el bàsquet era diferent. No estava tan professionalitzat. Arbi-

trava juvenils i juniors, i la segona temporada partits de Tercera Divisió.

-Aquesta teva activitat era un "hobby" o, com a molt un complement. Però tu ets un decorador, que et formes estudiant a l'Escola Massana de Barcelona. Se't donaven millor els estudis que l'esport?

-Amb els estudis no tenia problemes. L'arbitratge era una cosa dels diumenges. Quan vaig anar pujant ja li vaig haver de dedicar més temps però, com a autònom que era, ho vaig poder compaginar.

-A partir de 1978 o 79 entres a la Primera Divisió: més responsabilitat, desplaçaments per tot Espanya, popularitat, sortides a la televisió... també millor sou però ¿compensa l'esforç i els riscos que has de córrer?

-Més sou, no. Pensa que quan vaig començar, com no anessin amb la fiambrella, la subvenció rebuda no cobria els desplaçaments i l'hotel. Però t'ajudava la

il·lusió. I com que d'entrada ja no ho havia enfocad econòmicament... doncs no importava gaire.

-Si ho comparem amb el futbol, sou dos àrbitres. Allà, un de sol, encara que l'auxiliïn -o el despistindos jutges de línia. En ambdós casos, però, cal prendre decisions en dècimes de segon. ¿No és molt difícil encertar sempre i fer-ho bé, i a gust de tots?

-Encertar sempre és impossible. Un arbitratge bo o dolent dependrà del tant per cent d'errors. De totes ma-

neres penso que el bàsquet és més difícil que el futbol, sobre tot ara que es juga un bàsquet més físic i de més contactes, que no pas tècnic. Per contra, els errors en futbol són més determinants: un de sol pot decidir un partit, per un penal o un gol. En el bàsquet no és tan decisiu, excepte potser en els moments finals i quan el resultat és molt apretat.

-Cosa que ara passa bastant sovint... Però no creus que si fossim més amants de l'esport que decidits a veure guanyar el "nostre" equip per damunt de tot, seria més senzill i agradable l'arbitrar?

-Hi ha dos tipus de competicions: les "amateurs" i les professionals. En aquestes el que predomina és l'espectacle, i l'àrbitre ha de ser conscient del paper que li correspon. Expulsar a un jugador de futbol espatlla l'espectacle. I donar un concert de "pito" en bàsquet, també.

-Has tingut "problemes" seriosos per culpa d'aquest fanatisme dels seguidors d'algun equip?

-He tingut sort de no haver sofert mai una agressió

física. Alguns objectes o monedes, i sortir acompanyat per la policia, sí. Pensa però que, a alt nivell, estem molt protegits...

-¿Quins són els teus millor i pitjor records de tots aquests anys d'arbitratge?

-El millor, portar la torxa olímpica aquí, a Mollet, gràcies al bàsquet. El pitjor, potser la falta de personalitat i de companyerisme dintre del món dels àrbitres. De totes maneres, crec en aquella màxima que diu que el temps acaba posant a cadascú en el lloc que li correspon.

-I no et cansa tant viatjar, ja sigui en tren, en cotxe o avió?

-Més que cansat, el que dol són les hores passades fora de casa: de 100 a 120 dies l'any, com a promig. Però et trobes dins d'una roda de la que se't fa difícil sortir.

-¿Algun ensurt sofert del que n'hagis sortit ben parat?

-Dos o tres, en avió, que m'han fet aprensiu. Em fa respecte l'aeroport de Santiago de Compostela. I anant a Granada, explotà un motor i vàrem aterrar d'emergència... De totes maneres

demà (pel 21 de març) vaig a València en avió.

-Per raó de l'arbitratge, com a internacional que ets, quants països has conegut?

-Tot Europa, Estats Units, i Mozambique.

-D'aquest darrer país, recordes alguna anècdota curiosa o divertida?

-Ja ho crec! Fou una bona experiència. Després de 12 hores de vol, per Lisboa, vàrem aterrar a la capital, Maputo. Em sorprengué trobar-me a una gran ciutat, i rebre tota mena d'atencions. Es tractava del Campionat africà femení amb 12 seleccions, el mes de desembre, i a 45 graus de temperatura. L'hotel estava al costat de l'aeroport. Vaig tornar "moreno" perquè m'hi vaig passar tres setmanes, sense aire acondicionat ni telèfon, perquè allà, quan s'espatlla alguna cosa d'aquestes no hi ha material ni tècnics que ho arreglin. El canvi oficial era d'un dòlar per 39 matacais. Vaig pensar que bé tenien una moneda prou "arreglada" però al mercat lliure, i molt secretament, per un dòlar me'n van donar 1.700. I vaig poder dur moltes coses, entre elles una màscara preciosa, que forma part dels molts objectes i records que en Víctor té a les parets del seu pis.

-Una última pregunta: a més de decorador i àrbitre ets home casat i pare de família. Amb tanta activitat professional, et queda temps per dedicar-li com caldria?

-M'en queda poc. I dona que pensar perquè podria arbitrar encara dotze anys més, fins els 50. Si començo una temporada, l'acabo. Mai no sé si començaré la que ve...

Però el teu "nano" ja juga a l'Escola de Bàsquet del C.B. Mollet. Pronostico que t'enim àrbitre per anys!

J. ALIGUER

CENTRO INFORMATICO MOLLET
INFORMATICA/CALCULO
Anselm Clavé, 2, 1º 2º, D - Tel./Fax: 593 86 00
08100 MOLLET DEL VALLÈS (Barcelona)

ACADEMIA DE INFORMATICA
CENTRE RECONEGUT PEL DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. 4028

CURSOS DE INFORMATICA

MS-DOS Vers. 5.0.....	25	horas
WINDOWS Vers. 3.1.....	20	"
WORPERFECT Vers 5.1.....	50	"
LOTUS 123 Vers 3.1 +.....	50	"
dBASE IV Vers. 1.5.....	50	"
PRACTICAS DE OFICINA.....	15	"

BOUTIQUE DEL NADÓ
Mobiliari Infantil
Llistes de Naixement

SI VOL VESTIR AL SEU FILL, VINGUI A "MARRAMAU", LI AGRADARÀ

Jaume I, 188 / Telf. 570 15 61/ MOLLET